ANUL XI. No. 1152 — 8 PAGINI 6 LEI — Joi 5 Ianuarie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Turcia vrea să intre în „Cupa Balcanică"?

In toate manifestările de solidarizare balcanică, — în sport bine-înţeles — Turcia a avut constant, o atitudine de expectativă care, de multe ori a produs mari încurcături.

In football, bunăoară, deşi s'a pronunţat principial pentru instituirea cupei balcanice — iniţiativă ce aparţine României — nu şi-a trimes înscrierea, neparticipând la jocurile primei „cupe" (1929-1931).

La congresul dela Atena din toamna 1931, Turcia şi-a cerut înscrierea pentru cea de a doua „cupă".

Introdusă în program de către organizatori cu cinci zile înainte de începerea jocurilor dela Belgrad, Turcia anunţă că nu participă.

Vă închipuiţi impresia produsă la federaţia jugoslavă!

In faţa acestui abandon nejustificat, congresul dela Belgrad, dispune să se acorde federaţiei dela Istambul un termen înlăuntrul căruia să ratifice tale quale protocolul dela Atena, în care se stabileau, în amănunt, condiţiunile de desfăşurare ale Cupei Balcanice şi sancţiunile, în caz de neexecutare, a acestor condiţiuni.

Ei bine, în termenul fixat Turcia a răspuns condiţionând ratificarea protocolului de modificări principale ale statutului balcanic.

Istambulul cerea, nici mai mult nici mai puţin, excluderea jucătorilor profesionali din competiţiune.

De asemenea cerea reducerea amenzei în cazuri de „forfait" la o sumă derizorie precum şi altele.

Comitetul cupei balcanice, apreciind răspunsul Turciei ca insuficient, a pus în aplicare decizia luată la Belgrad, eliminând pe Turci din competiţiune.

La notificarea trimeasă în acest sens la Istambul de către secretariatul Cupei, s'a primit un răspuns în doi peri, care, fiind vorba de federaţia turcească nu a surprins. Turcii se declară surprinşi şi adânc nemulţumiţi de excluderea lor din cupă.

Ei nu pot pricepe cum s'a luat această decizie fără ca în prealabil, condiţiile lor să fie discutate. Lasă totuş să se înţeleagă că dacă ar fi prevăzut că se procedează astfel, ei ar fi ratificat protocolul şi termină prin a întreba unde se dispută Cupa în 1933.

Surprinderea turcilor e perfect explicabilă.

Dela 1929 şi până astăzi federaţia turcă a fost lăsată să se complacă într'o atitudine de uite popa nu e popa.

Stopaţi brusc şi hotărât de cei ce au tras ponosul acestei atitudini, Turcii se miră că au fost puşi în faţa unei situaţii dintre cele mai netede.

Şi se şi supără.

Secretariatul Cupei Balcanice, printr'o notă destul de lungă a căutat să pună la punct lucrurile explicând că nu e caz nici de surprindere şi nici de supărare şi lăsând — fireşte — în sarcina turcilor răspunderea dificilei situaţii în cari au ajuns din vina lor exclusivă. Nu putem anticipa asupra evenimentelor ce vor succede.

S'ar putea ca Turcii să se resemneze.

In acest caz, eliminatoriile campionatului mondial îi vor sili să activeze în altă zonă geografică decât cea balcanică (formând o grupă cu Palestina şi Egiptul).

Mai probabil e însă că Turcii vor ratifica protocolul dela Atena şi vor cere să fie reprimiţi în Cupa Balcanică.

In această ipoteză însă cuvântul hotărâtor îl va avea însă România, în calitate de organizatoare a jocurilor din 1933.

Şi consimţământul „Rombolului" nu e deloc obţinut mai dinainte.

ARGUS

Din nou o federaţie a Ardealului. Rombolul va răspunde astăzi adresei-ultimatum a Uniunii.

Intr'unul din ultimele noastre reportagii am înserat amănuntul că d. Leucuţia s'a declarat gata să facă o federaţie a Ardealului.

D. Leucuţia ne-a trimis o desminţire pe care — fireşte — am publicat-o imediat. Regretând încrederea pe care o acordasem unui informator din imediata apropiere a oficialilor, consideram cu aceasta chestiunea închisă.

Spre surprinderea noastră însă, găsim un ecou al declaraţiilor d-lui Leucuţia şi în presa ardeleană. S'ar putea fireşte să fie o informaţie prizată dela noi. Nu contestăm.

Tot atât de posibil este însă — dat fiindcă se referă la viaţa sportivă a Ardealului — ca ştirea aceasta să fi fost verificată mai întâi la (cum s'ar zice) domiciliu, şi abia pe urmă să fi fost pusă în circulaţie.

După această scurtă introducere în care, după cum se vede nu facem decât simple presupuneri, trecem la faptul în sine.

In numărul dela 1 Ianuarie al ziarului «Estilap» din Oradea Mare găsim următorul titlu sugestiv:

«D. Leucuţia va face o federaţie autonomă a Transilvaniei».

Ziarul orădean se referă mai întâi la conflictul dintre F. R. F. A. şi Uniune. Narează evenimentele (pe cari cititorii le cunosc desigur) şi termină astfel:

«D. Leucuţia a văzut că nu poate ajunge la nici un rezultat cu F. R. F. A. şi a declarat că dacă Rombolul nu pune la dispoziţie toate actele, va pleca şi va forma o federaţie autonomă a Transilvaniei».

Nu luăm reportajul din «Estilap» drept o verificare a primului nostru reportaj. Intre autorul unei declaraţii şi un ziar (cu atât de indirecte surse de informaţii), mărturia cea mai apropiată de adevăr este indiscutabil a celui dintâi.

O înserăm doar cu titlul de informaţie.

*

După o vacanţă destul de lungă (şi de oportună), biroul federal se va întruni astă seară din nou.

Se anunţă o şedinţă extrem de importantă şi fireşte, de agitată. In cazul când nu se vor produce iar prea multe absenţe, şi va fi posibilă deschiderea şedinţei (amânată până acum de câteva ori), Biroul va lua în discuţie adresa-ultimatum prin care Uniunea cerea să i se precizeze — până la 1 Ianuarie — dacă F. R. F. A. acceptă sau nu o anchetă generală: şi financiară, şi administrativă.

Asupra răspunsului pe care îl va da Rombolul nu se poate anticipa nimic precis.

Este probabil însă că F. R. F. A. va rămâne pe vechea poziţie, acceptând controlul financiar şi refuzând ancheta administrativă

Un exemplu care trebue imitat

Am avut în dese rânduri prilejul să arătăm aci felul mai mult decât civilizat în care anumiţi ofiţeri superiori tratează pe sportivii din unităţile pe cari le conduc. Oameni clar-văzători cari îşi dau seama de valoarea înaltă a mişcării sportive, organizează în cadrul instrucţiei propriu zise, întreceri cu caracter sportiv şi facilitează pe cât posibil afirmarea elementelor de valoare în afara cadrelor militare. Sunt procedee cari fac un nemăsurat bine mişcării sportive, deoarece îndeobşte sportivul atinge maximum de valoare atletică tocmai în perioada când este chemat să facă stagiul militar.

Am exemplificat adesea şi suntem nevoiţi s'o facem şi acum, deşi prilejul este de cu totul altă natură. Iată aşa bunăoară activitatea regimentului 2 grăniceri din Bucureşti. Sub conducerea unui distins militar, un om de mare ispravă, acest regiment a ajuns să aibe concomitent cu o intensă activitate ostăşească, o activitate prodigioasă în domeniul sportiv. Ofiţerii acestui regiment, adânc pătrunşi de faptul că sportul şi educaţia fizică sunt elementele inexorabile ale unei sănătoase vieţi militare, au colaborat cu pricepere la înjghebarea unei activităţi sportive şi în special atletice printre noii veniţi sub arme. Rezultatul s'a văzut după foarte puţină vreme. Soldaţii au prins gust de sport, au început să-l practice de plăcere, s'a produs o emulaţie extraordinară şi regimentul 2 grăniceri a ajuns unul din cele mai productive pepiniere de elemente pentru atletismul bucureştean. Foarte mulţi dintre recruţii câştigaţi atletismului au devenit foarte curând campioni în toate domeniile atletice şi au făcut cinste regimentului şi comandantului său.

Exemplul grănicerilor bucureşteni a fost foarte repede imitat de celelalte regimente de grăniceri din ţară, cari şi-au dat seama de roadele binefăcătoare ale unei vieţi sportive pentru tinerii recruţi veniţi dela ţară cu mentalităţi specifice.

Şi astfel s'a ajuns la un moment dat la aşa zisa Olympiadă grănicerească, disputată în fiecare an în câte o reşedinţă a unui regiment de grăniceri. Iar M. S. Regele, care apreciază munca asiduă şi rodnică a acestor regimente, este totdeauna faţă la astfel de manifestări înălţătoare.

Am relevat toată această operă, înfăptuită de un corp de elită al armatei române pentru a scoate în evidenţă anumite practici din alte corpuri, practici dăunătoare sportului, dar în acelaş timp lipsite de folos pentru însăşi interesele regimentelor respective.

Ni se aduce astfel la cunoştinţă că în unele regimente din Bucureşti ca şi din provincie, o seamă de ofiţeri, inferiori şi superiori, departe de a îmbrăţişa cauza atât de înaltă a sportului, sunt, din contra, cei mai mari duşmani ai lui.

Şi ca atare fac fel de fel de şicane tinerilor cari în orele libere încearcă atât cât omeneşte este posibil, un simulacru de sport, fie în cadrul unităţii respective, fie prin societăţile în cari activează curent.

Contrastul între ceiace se face la corpul grănicerilor şi ceiace fac anumiţi conducători ai oştirei este evident.

Noi suntem însă optimişti şi avem credinţa că exemplul care s'a extins atât de adânc în întregul corp al grănicerilor va fi în curând imitat şi de ofiţerii refractari sportului.

Şi ar fi păcat să fie altfel...

47 de ţări în campionatul mondial

Două formule de organizare. — Diferenţă de vederi între Italieni şi F. I. F. A. — Mussolini se interesează de aproape de organizare

SAN REMO. — Cazinoul din San Remo, ca să stimuleze afluenţa a recurs la o mare atracţie footballistă: JUVENTUS din Turin contra unei selecţiuni NISSA ANTIBES. Experienţa a reuşit pe deplin, căci San Remo a fost invadat din toate colţurile Lombardiei şi din toate staţiunile franceze, lumea sportivă a venit să vadă marele match. Pentru italieni bucurie mare: Juventus a învins cu 9-1; francezii decepţionaţi, iar pentru spectatorul imparţial posibilitatea de a asista la un antrenament al Juventus-ului, la care să nu lipsească italo argentinenii ORSI şi MONTI, nici faimosul CALIGARIS.

La San Remo veniseră cu ocazia matchului numeroşi oficiali italieni. N'a lipsit selecţioneurul unic VITTORIO POZZO în căutare de jucători pentru Italia—Germania, şi nici ZANETTI. Au fost de faţă deasemeni şi numeroşi ziarişti.

Un prieten dela Gazetta dello sport *îmi arată un prospect al campionatului mondial şi după match asist la o interesantă discuţie în legătură cu viitorul campionat mondial.*

O ORGANIZARE GRANDIOASA

Am aflat astfel că Mussolini e «încântat că organizarea campionatului mondial a fost încredinţată Italiei». In consecinţă federaţia de football ştie că:

1. Nu trebue să aibă nici o grijă materială;

2. Statul va contribui la realizarea instalaţiilor necesare;

3. Toate înlesnirile vor fi făcute participanţilor şi vizitatorilor.

Dealtfel, acestea sunt perspective cari derivă şi din promisiuni concrete făcute de Mussolini.

Intr'un cuvânt, italienii vor să atragă atenţia lumei întregi asupra grandoarei campionatului mondial pe care-l vor găzdui.

Pentru moment, au lansat un concurs pentru cel mai sugestiv afiş. Concursul e dotat cu un premiu de 25.000 lire, iar afişul va fi răspândit în toate colţurile globului.

«CONTAM PE 47 DE INSCRIERI»

Unul din fruntaşii federaţiei italiene şi-a exprimat credinţa că Italia va organiza un adevărat campionat mondial.

Deşi mai sunt 2 luni până la închiderea înscrierilor, foarte multe ţări din Europa şi-au transmis adeziunea. S'au înscris deasemeni multe ţări din celelalte continente, iar acolo «unde am bănuit că vom avea dificultăţi am intervenit prin agenţii noştri diplomatici».

Dar boicotul ţărilor din America de Sud? «Intr'adevăr — precizează interlocutorul meu — fusese vorb de un boicot al sud-americanilor, ca răspuns la neparticiparea Italiei la campionatul mondial dela Montevideo. Perspectiva aceasta a fost însă înlăturată. Am făcut intervenţiile de rigoare, iar Uruguayul şi Argentina s'au şi înscris».

După informaţiile culese la oficialii italieni, punctajul pe care l-au făcut arată că până la 28 Februarie vor avea 47 de înscrieri. Număr considerabil faţă de cei 15 participanţi ai probei dela Montevideo.

DAR FORMULA?

Faţă de un număr atât de mare de adeziuni, în Italia există două curente:

1. O parte a oficialităţii este pentru libera participare a tuturor ţărilor. Faţă de tendinţa propagandistică ce se dă campionatului, libera participare este şi punctul de vedere al Ducelui. Ceiace nu este un detaliu fără interes.

2. Restul oficialităţii este pentru ideia unui eliminatoriu, până ce se va ajunge la numărul de 16 participanţi, care să dispute campionatul în 4 serii.

Pentru moment prospectul a fost lansat pe baza vederilor dela punctul 2. Nu este exclus însă ca până la sfârşit, dificultăţile organizărei unui eliminatoriu şi mai ales... dorinţa Ducelui... să aducă libera participare a tuturor ţărilor.

CE CREDE F. I. F. A.

Interesant e că F. I. F. A. are o opinie cu totul opusă Italiei. Preşedintele Fifei, este pentru libera participare. «Orice restricţie este contra scopului campionatului mondial» a spus d-l Rimet. Dacă Italia a lansat un prospect care prevede un eliminatoriu pe zone geografice, F. I. F. A. crede că la mijloc este o neînţelegere.

Deci între F. I. F. A. şi Italia există o desebire de vederi.

Ducele... este însă de partea Fifei. Şi atunci...

CORESP.

SUPERSTIŢIILE BOXEURILOR

La boxeuri, superstiţiile sunt ca frişca la îngheţată.

Nu sunt strict necesare. Se găsesc întotdeauna însă, ca element estetic. Şi cum niciun campion veritabil n'a scăpat de meteahna aceasta, şi mai ales fiindcă superstiţiile boxeurilor au dat naştere în totdeauna la foarte multe episoade nostime, Tristan Bernard a strâns într'un volum câteva din cele mai reuşite anecdote din acestea şi le-a pus în circulaţie cu foarte mult succes.

Deşi se numea numai «Autour du ring», *volumul a făcut în scurt timp un adevărat* «Autour du monde».

Dela Bernard, nimeni nu şi-a mai bătut capul să pună la zi viaţa privată a boxeurilor, deşi interesul publicului s'a manifestat întotdeauna în mod egal şi pentru ring, şi pentru ceiace fac boxeurii când nu apar aproape în pielea goală (dar cu mănuşi) ca să ne demonstreze ce înseamnă «artă nobilă».

Se credea că genul acesta a fost abandonat. Şi aproape peste tot se manifesta regretul că între spectatori şi boxeuri se trăsese o cortină care le ascundea tocmai ceiace îi interesa mai mult. (Cam ceiace s'ar întâmpla cu o parte din spectatorii de teatru, cari n'ar putea să mai intre între culise).

Dela Berlin însă, ne parvine o ştire reconfortantă. Un gazetar, Rulf Nurnberg, a scris un fel de viaţă anecdotică a lui Schmelling, servind astfel o porţie de frişcă amatorilor de box cari dela Tristan Bernard nu mai pătrunseseră în viaţa intimă a marilor campioni.

Desprindem la întâmplare una din anecdotele din volumul lui Nurnberg.

«După una din victoriile pensionarului său, Joe Iaccobs (managerul lui Schmelling) îşi convinse elevul să intre într'o sinagogă din «34 Street», din New-York. Nu mică fu surpriza lui Schmelling — instalat în primul rând de bănci — când se văzu salutat în mod special de rabinul şef. Joe Iaccobs avea încredere în rabin şi reuşi să insufle aceiaş încredere şi lui Schmelling. Aşa se făcu că în ajunul primului match cu Jack Sharkey, Schmelling se lăsă binecuvântat de un rabin. Germanul învinse. A urmat matchul Schmelling—Stribbling. Iacobs alergă din nou la rabin. Acesta însă plecase în Ungtria. Eşecul acesta nu-l descurajă pe Iacobs, care se interesă de adresa rabinului şi îi trimise o telegramă. Binecuvântarea veni tot telegrafic... şi Schmelling învinse din nou.

Printr'o neglijenţă inexplicabilă, Iacobs nu mai recurse la rabin în ajunul celui de-al doilea match Schmelling—Sharkey... Schmelling a fost învins.

Fireşte, nu puteau să se gândească la toate. Iacobs şi Schmelilng au regretat însă neglijenţa lor...».

Constantin Cantacuzino a plecat la Tatra

Excelentul nostru polisportiv Constantin Cantacuzino a părăsit Marţi dimineaţa Capitala, îndreptându-se spre Cehoslovacia, spre a participa la campionatele de hockey dela Tatra. Popularul „Bâzu" a plecat întovărăşit de reprezentanţii selecţionatei oraşului Viena, cari au jucat trei matchuri în Bucureşti. La Tatra, Cantacuzino va juca sub culorile Hockey clubului Wahring, pentru care a fost legitimat în regulă.

Austriacii au rămas foarte încântaţi de clasa românului, fiind impresionaţi, mai ales, de tăria shoot-ului său, precum şi de puterea lui de pătrundere. Cum linia lor de atac duce lipsă de un shoot-eur experimentat au făcut lui Cantacuzino propunerea unei deplasări la Tatra, propunere pe care polisportivul nostru a acceptat-o necondiţionat. Ca atare, spre măgulirea sportului românesc, Cantacuzino va juca la Tatra şi suntem convinşi că nici acolo nu-şi va desminţi faima de admirabil sportiv.

Balcaniada va avea loc la O.N.E.F. sau la U.F.S.R.?

Am dat la vreme toate amănuntele în legătură cu tot ce s'a discutat în jurul acestei arzătoare chestiuni.

Pentrucă, trebue să recunoaştem, de făcut nu s'a făcut nimic, ci numai s'a discutat. Şi încă pe îndelete, ca şi când ceiace s'a făcut până acum este suficient pentruca vorbăria goală să fie oarecum... la locul ei.

Am arătat ofertele ce s'au făcut de către două consorţii străine U. F. S. R.-ului pentru construirea integrală a stadionului şi am arătat totdeodată şi oferta F. R. F. A., care vroia să construiască pe cont propriu numai terenul de football de pe viitorul stadion.

Până astăzi, din toate aceste oferte, n'a rămas decât un lucru stabilit: oferta F. R. F. A.-ului a fost scoasă de pe rol, deoarece nu există deocamdată fondurile necesare. Celelalte două oferte au rămas în stadiul iniţial, adică... urmează să vie experţii cari să avizeze etc.

BALCANIADA

Intre timp, fără să se fi hotărât definitiv ceva asupra felului în care se va realiza construcţia, F. R. F. A. şi-a manifestat dorinţa de a organiza la Bucureşti Balcaniada. (De altfel această dorinţă era... un imperativ categoric, al unui aranjament anterior). Şi, odată cu exprimarea acestei dorinţe, se punea şi chestia terenului. Când s'a renunţat — din cauzele arătate mai sus — la oferta către U. F. S. R., conducătorii federaţiei s'au gândit la O.N.E.F.

O. N. E. F-ul a anunţat însă pe conducătorii F. R. F. A-ului, că la primăvară va începe amenajarea modernă a stadionului, astfel că Balcaniada ar putea fi organizată pe terenul său în cele mai perfecte condiţiuni.

O NOUA OFERTA

Concomitent aproape cu toate acestea, am fost înştiinţaţi că unul din capitaliştii care s'a oferit mai de mult să finanţeze parţiala construcţie a stadionului dela şosea, intenţionează să facă această propunere direct F. R. F. A.-ului. Adică să contribue băneşte la amenajarea tribunei şi terenului de pe parcul sportiv al U. F. S. R. şi să fie interesat la viitoarele încasări ce se vor face.

Ne-am interesat la F. R. F. A. şi ni s'a comunicat că până acum această intervenţie nu s'a făcut încă. In orice caz este foarte probabil că se va face foarte curând deoarece capitalistul în chestiune pare a fi un personaj demn de toată încrederea.

Boxeurii români la Paris

Toma Aurel nu va boxa cu Angelman

O scrisoare a lui Lucian Popescu

PARIS, 1 IANUARIE. — *Sunt într'un cumplit ghinion în acest Mecca al boxului european. Dela venirea mea aci sunt într'una gripat şi de patru zile am fost nevoit să întrerp antrenamentul. Este o gripă atât de serioasă, încât am slăbit mai bine de 3 kg. şi sunt cât p'aci să fac categoria cocoş.*

Din această cauză n'am putut să realizeze planul meu de activitate pe care-l făurisem pentru Paris. Aveam două matchuri definitiv angajate pe cari tata le-a anula. Astfel trebuia să mă întâlnesc la Wagram cu Bonaugure şi la Liverpool cu un englez nedesemnat încă. La început fusese vorba de Seaman Watson, pentru o bursă destul de însemnată. Acesta a fost desemnat între timp challenger al lui Kid Chocolate şi până să mi se desemneze alt adversar m'am îmbolnăvit. Dacă nu mă restabilesc în câteva zile, ne întoarcem în ţară, astfel că rămânerea noastră aici depinde de felul cum mă voi simţi la antrenament.

Milea a înlocuit Miercuri la Paris Ring pe semi-mijlociul Roqeur şi a fost învins la puncte de Preys. A făcut un match neaşteptat de slab. Pare însă să fie neaclimatizat cu viaţa de aici, deoarece nu l'am văzut încă niciodată boxând atât de slab.

Toma a fost profund nedreptăţit în matchul cu Mendiola. A câştigat şapte din opt reprize şi nu i s'a dat decizia.

Ziarele de specialitate au fost însă unanime în a recunoaşte că juriul trebuia să-i acorde victoria la puncte. Aceasta este deocamdată singura noastră satisfacţie.

Din acest match a eşit cu mâna stângă stricată şi nu va mai putea boxa. A fost cerut la Geneva pentru Angelman, la Toulouse pentru un boxeur de seria doua, iar la Paris Ring pentru Chalange sau Matton. Evident nu s'a putut face niciunul din aceste matchuri din cauza rănirii lui Toma. Regretul nostru este cu atât mai mare cu cât presa franceză i-a fost foarte favorabilă.

Astfel, ultimul număr din «Boxe» scrie că Toma este unul din cei mai buni boxeuri ai Europei,

LUCIAN POPESCU

N. R. — In ultimul «L'Auto» sosit în Bucureşti, a apărut următoarea notiţă:

«Angelman va pleca la Geneva unde va întâlni la 13 Ianuarie pe campionul României Toma, care a debutat la Paris printr'un match nul cu Joë Mendiola.

Spakow s'a înscris în competiţia semigreilor

Titlul de campion european la categoria semi-grea este vacant.

I. B. U. a deschis o competiţie, pentru acest titlu, intercalând termenul de înscriere în competiţie între 2 şi 15 Ianuarie.

In ultima sa şedinţă, Federaţia română de box a primit cererea de înscriere a lui Spakow. F. R. B.-eul a luat în discuţie cererea, a admis-o şi urmează să o transmită Comitetului de urgenţă al I. B. U.-ului.

Spakow se înscrie deci din nou în competiţia semi-greilor europeni.

Va fi acceptat?

Sunt şanse şi pentru şi contra. Palmaresul lui Spakow conţine suficiente titluri pentru a justifica înscrierea lui Spakow. Intotdeauna însă I. B. U.-ul ne-a răsfăţat cu o lipsă de obiectivitate care — şi de astă dată — ar putea să prezideze la discuţia cererei lui Spakow.

In care caz...

Numărul viitor al «Gazetei Sporturilor» va apare Luni la orele 4 după amiază.